

"EDINOST"

zahaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

"Edinost" stane:

za vas leto gl. 6.; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta 3.— 4.50
za četr leta 1.50; 2.25

Pozamčeno številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 5 nov.
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na narodne brez priložene narodnine se upraviščvo ne izira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinstvu je moč.

Sokolska slavnost v Celju.

(Dalje.)

Skupnega obeda se je udeležil, kdor se je le mogel: dvorana in vrt poleg nje bila sta napolnjena samega izbranega občinstva. Pri obedu svirala je Zagrebška godba neumorno. Pri obedu je prvi govoril starosta "Celjskega Sokola", gosp. dr. Vrečko, pozdravljajoč vse vdeležence slavnosti, posebno pa Hrvate in Primorce. Pohvalil je vlado, da je ostala objektivna vzlije ščuvanje Celjskih odpadnikov in priromanih Nemcev in slednjih napil Nj. Veličanstvu. Godba je zasvirala cesarsko himno, katero je vse občinstvo stojé poslušalo. Ko so odzveneli zadnji akordi veličastne te skladbe, je pa zbrana družba navdušeno izraževala lojalno svoje čutstvo vanje do presvitlega vladarja in države naše.

Govoru staroste "Celjskega Sokola" morda ne preteče več mnogo sledila je cela vrsta prekrasnih, priliki in let, da Vas bode tudi v mestu okoljščinam prikladnih govorov. Skromni pozdravljal župan Celjski!

Vsi ti govorji vzbudili so velikansko navdušenje. Starosta dr. Vrečko napil je še Ljubljanskemu "Slaveu"; starosta Hribar pa nje koristim. Celjskim junakom. Tajnik "Celjskega Sokola" prečital je potem en del došlih telegramov. Glasen odziv vzbudili so telegrami iz Češkega. Bratji Čehi bili so v voriti, da se ga privede do spoznanja onega, duhu z nimi, ker se radi po povodnji do godivše se nesreča neso mogli osebno udeležiti prekrasne te slavnosti. — Prijavljeno bilo je še več govorov, ali ker je pa treba tudi pokazati, da se dobro zas malrali bi bili za zločinstvo — postal je po nekem tajnem — ali pa ne tajnem — uplivu pereče "vprašanje". Vprašanje to je: ima-li duhovnik dolžnosti do narodnosti svoje, in smeri narod od duhovnika zahvaliti, da točno vršite svoje dolžnosti? Dr. Vidrič dotaknil se je tega vprašanja; odgovoril je na to vprašanje z absolutnim: da! Rekel je: Narod naš goji trdno vero v Boga in nezrušljivo zaupanje do božjih namestnikov; zato pa ima tim večjo pravico zahtevati od duhovnika, da ta poslednji vestno in neustrašljivo vrši dolžnosti do narodnosti svoje. Govoru dra. Vidriča bi še mi dostavili:

Ker pa ogromna večina slovenske duhovščine vestno vrši dolžnosti svoje do narodnosti svoje in ker je bilo širjenje kri-

vih, zvestobi do lastnega naroda nasprotnih naukov — o tem ne dvojimo — le begato in evertče avstrijsko mesto, ka-

kratka, neprijetna epizoda v javnem življenju našem, vskliknemo iz globine svo-

jega srca: Bog nam poživi našo kaže, da je zastopstvo municipija, ki je vse,

duhovščino in nam jo ohrani samo ne avstrijsk.

takšno, kakoršna je po svojej že pet stoletij pod žezлом Habsburžanov

ogromnej večini! — Krasen je bil in je v tem času — vsele posebne, ne-

tudi govor dra. Mazzure, v katerem je nas

pretržne skrbi, katera bi mogla vzbuditi

Slovence slavil kot predstražo proti nem-

škem navalu. Načlanajoč se na besede vspel do imponantnega razvoja.

Znamenite so bile besede dra. Serneca,

glaseče se: "A bodočnost bode naša;

kerpa ogromna večina slovenske duhovščine vestno vrši dolžnosti svoje do narodnosti svoje in ker je bilo širjenje kri-

"Nespametneži".

(Konec.)

Nečastno in samotno je, da ima tako korčno je Trst, tako zastopstvo — zastopogniti se črki postave ali ne smelo bi se

duhovščino in nam jo ohrani samo ne avstrijsk. In ta Trst stoji varnejše od govorečega.

Dolgo, dà, predolgo menila je vlada,

da z blagim postopanjem, dobročinami in

zavist mnogih drugih zvestih mest — se strijsko gibanje v Trstu. Ali sedaj se nam

slavil mesto Tržaško kot "città fedelis-

nikov" — svoboden, sam svoj! sima*. Povsem neprava dobročinost za-

Tržaškem in tu bode morala močna

zrče tići v mestnem zastopu

le Avstriji zahvaliti, — da ima vrhu vsega v mestnem zastopu Tržaškem, ako menijo,

še nezaslišan privilegij, škiliti več ali manj

da obstoječa postavna sredstva ne zado-

prikritim načinom tja čez mejo države, stujejo za izvršenje boja proti zistem, ki

kakor da bi ta država ne imela toliko sila sloni na ničvrednosti in izdajstvu; in tudi,

in eneržije, da bi se železno pestjo po-

ko bi bilo tako, so gospodje iz mestnega

zastopa Tržaškega, vzlje čudne njih poli-

tičke nezrelosti, morda vendar že kedaj

čeli, da za izjemne odnosaje se

morejo in morajo uporabiti

izjemni zakoni. Ako pa res

neso o tem nič čeli, potem bi

jim pač mogel kak c. kr. komi-

dati vratissimum".

Oglas in oznanila se račune po 8 nov. versice v potku: za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošljajo uredništvu v ulici Carinthia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo v ulici Carinthia 28. Odprte reklamacije so proste poštne

PODLISTEK.

Sobotno pismo.

Gospod urednik!

Zadnjih štirinajst dni se nam časnikarjem dobro godi! Vsega imamo dovelj, kakor otroci pri birmi; na izber ima — tvarine namreč — člankar kakor listkar, (le kar se tiče nekaj — druzega, nam včasih manjka, kar pa nič ne dé!) In, ko bi hotel danes vso to tvarino "obdelati" kakor zasluži, stala bi člankarja nad črto in pa feličtonista pod črto, samo pere se več, nego je vreden ves izmeček Celjskih talmi-Nemcev in originalnih nemštarjev, ki deloma že sede, deloma pa še bodo sedeli "auf dem Strohsack dort — hinter Schloss und Riegel", ali pa kakor vsi židovsko-nemški žurnalisti v Gradei in na Dunaju, ki zdaj priobčujejo popravke o slov. soklskih slavnostih, o katerih so poprej — "wacker gelogen!". Also:

schlecht gebrüllt — Löwen! "Fiasco qua, fiasco la!"

Spomladansko-poletna partija slovenskih slavnosti in drugih narodnih "manevrov" se je dobro obnösla, in jaz trdim že v ostalem pa — kakor bi dejal moj prijatelj, da se bo tudi jesensko-zimska tako, danes, da se bo tudi jesensko-zimska tako, jateli, ki rad rjuhe obeša in perice kontro-

Sneg in mraz bosta sicer kmalu prišla, a lira: "Im Durchschnitt nicht übel".

zebilo bo — tako vsaj jaz sodim — le

Je pa tudi ljudij, ki neso z vsem za-

take duševne gade, ki tiče v brlogu: ljubljanskega "Wochenblatt-a", obskurre celj- "čudne nature". Jaz sicer ne morem nič

deležiti oznanje vati vleizdajstvo in nevedoma pa drzno in sar prečitati prikladen

"Dealsko podp. društvo".

Državni zbor sklenil je postavo v za-

varovanje delalcev za slučaje bolezni, ka-

ter je zadobila Najvišje potrjenje dne 30. marca 1888. leta. Po tej postavi osno-

valo so se c. kr. okrajne bolniške blagajne.

Rečena postava pa tudi sili delalca, da

mu pot gladiti — katero časnikar-

je že nekaj. Ali svet je radoveden: "sko-

no noma slabob!" Pa tudi o navadnej letini je ona* in "kakšen je -- on". In "fama"

se ljudje ne pritožujejo odveč, le o suši o tem tole šepeče: Po železnici peljeta

in pa slan je bilo čuti par "jamralcev", se — vsak v drug kraj — domov gospoda

X in Y. V istem kupeci sedita in pogovor

se vname med njima. Gosp. X: Ker ste iz tega kraja, Vam je gotovo po-

znata ki je zdaj tam na

Krasu v * * * omogočena in katerej je dal

oče deset tisoč gold.; mora biti bogat ta

gajni, zajedno pa ostal tudi zanaproj član

privatnega podpornega društva; da bi torej

mučenštva?! Kako naj prebivalstvo ločba postave postala je silna nevarnost

mesta Tržaškega hrani in krepi avstrijsko za vsa privatna podpora društva, kajti od

domoljubje, ako je jednemu delu časnikar- ubožnega delalca ni smeti zahtevati, da bi

stva tega mesta dovoljeno, vsi božje pristopil k c. kr. okrajnej bolniškej bla-

leto oznanje vati vleizdajstvo in nevedoma pa drzno in sar prečitati prikladen

"Delalsko podp. društvo".

Gadobér, Šentjanški puščavnik.

plačeval na dve strani. Tako je nastala preteča nevarnost, da se zruši do tedaj tako krasno razvijajoče se naše „Delalsko podporno društvo“. Poznajoče velike važnost tega društva za slovenski element v Trstu vznemirila je ta preteča nevarnost vse naše kroge. Prepričanje je bilo obče, da je treba vse poskusiti, da se izognemo tej nevarnosti in da rešimo življenje temu važnemu, prekoristnemu zavodu. Društveni odbor si je bil živo v svetosti svoje dolžnosti in dolžna skrb za obstoj društva zauzala mu je kategorično, da se takoj loti dela. Izdelal je hitro nova pravila, katera bi odgovarjala zahtevam gori omenjene postave. Spremenjena pravila odobril je v ta namen nalašč sklicani občni zbor. Predložila so se vladi v potrjenje. Tu pa društvo ni imelo sreče: ministerstvo ni odobrilo novih pravil. Ali odbor se tega nevspeha ni ustrašil; predelal je zopet pravila ter jih — seveda po poprejnjem odobrenju od strani društvenega občnega zbora — predložil vladi. Toda tudi ta drugi korak imel je isti nevspeh: ministerstvo zopet ni odobrilo pravil. Tedaj bilo jih je mnogo menenja, da vlada namenoma na to dela, da se društvo zruši. Vrli odbor pa še ni opesal ter misil si je: poskusimo še v tretje. Premenil je še enkrat pravila in predložil jih občnemu zboru v odobrenje. In tako so pravila v tretje romala do c. kr. vlade. In glejte; v tretje je šlo: v lada je odobrija premenjena pravila. Sedaj smo se še le oddahnili, kajti s tem vladinim odlokom je obstoje društva osiguran, — društvu, o katerem vemo vsi, da je neobhodno potreben zavod za slovenski živelj v Trstu.

V kratkem sklice se občni zbor, pri katerem se bode volil novi odbor v smislu novih pravil.

Uverjeni smo, da se te vesti — da se je namreč stvar tako ugodno zasukala — razveselé vsi zavedni Tržaški krogi, in da hočemo imoviti Tržaški Slovenec društvo to v bodoče se izdatnejše podpirati, nego so to do sedaj storili. Na to stran, menimo, ne treba posebnega poziva ali na drugo stran moramo izpregovoriti resno besedo — besedo do delodajalcev in delalcev.

Društvo naše sicer ni politično in se vsled svojih pravil ne sme pečati s politiko. In vendar je — kakor smo že rekli — velike važnosti za slovenski živelj v našem mestu. Ne da bi se pečalo s politiko, je vendar v srečnem položaju, da more mej svojimi udi gojiti domoljubni in narodni duh. Z ozirom na to okolnost je pa očvidna dolžnost vsacega delodajalca — ljubečega narodnost svojo — na to delati, da njemu podredjeni delalci postanejo člani tega društva, da se tako otmó narodne pogina. Prenoglo slovenskih delalcev so še člani raznih italijanskih društrev, kar moramo odléno obsojati. Denimo tudi, da se to ali ono društvo nazivlje „partizansko“, ali za naš živelj je jedno in drugo istotako nevarno, kajti ni v jednem ni v drugem ne čuje mile materine besede; tu in tam čuti le mrzenje lastne narodnosti in to ga demoralizuje, narodni čut zamre mu polagamo — in izgubljen je za nas.

Komur je torej mari do narodne bočnosti naše, komur je mari, da se nam dan na dan ne vzgojujejo novi narodni odpadniki, ta naj po vsej svojej moći dela na to, da se delalski naš stan združi v „Delalskem podporno društvu“ — in to v prospeku narodnosti naše, kakor tudi v materialno korist delalcev samih. Materialno korist pravimo, in to po vsej pravici.

Prvič ostane nabrali kapital v narodnih rokah in smo gotovi, da se ne bode porabljali v namene, narodnosti našejo pogubne; in drugič so pri „Delalskem podporno društvu“ v pravilih določene koristi popolnoma osigurane, kajti uprava pri tem društvu je tak o redna, da! uzorna,

kakor gotovo ne pri nijednem italijanskem Tržaškem društvu.

Delodajalci in delalci! Čujte poziv naš in prihitite v svoj domači slovenski krog, prihitite pod okrilje „Delalskega podporno društva“ v slavo narodnosti slovenske in v Vašo lastno korist!

S potovanja.

Mnogi izmed nas užili so prijetne trenotke, koje jim ponudi pogled na lepe kraje. Razna čustva vzbujajo se v človeku, ko vidi pred seboj kraj, katerega je želel videti. Zahvala in hvaležnost do Stvarnika, ki je vstvaril to krasno zemljo in ki mu je dal gledati njene raje, se mu živo oglasita v srcu.

I jaz sem okusil blaženstvo onih trenotkov i meni se je spolnila želja, kojo sem čestokrat gojil. Stal sem na grobu pesnikovem, na grobu prvaka našega — Preširna. Preširen! Kdo izmed blagočutečih se ni z navdušenostjo in ginenostjo spomnil onega, ki je tako iskreno ljubil narod svoj? Kdo ni z nepopisno slastjo čital njegovih milodonečih divnih proizvodov? Pač vsakdo, ki poseda blago, za lepo in plemenito navdušeno srce mora spoštovati in ljubiti našega Preširna in to tudi dejanski dokazati. Kako neki? vtegne me kdo vprašati. To ni pač težavno. Kogar se ljubi in čista, o tem se govori z največim spoštovanjem, zanj se poteguje; ko ga drugi napadajo, zagovarja se njegova načela, sledi njegovim mislim, poseda njegove želje. To je en način, s kajim lahko skazujemo naklonjenost do svojega ljubljence.

Vsak pravi Slovenec, ki ljubi narod svoj, ljubi ž njim tudi pravke njegove, kar je popolnoma naravno. Da pa ljubi tudi našega Preširna, je izvestno, kajti bi se ne kazal pravim narodnjakom oni, kateri ne bi tega storil. Vendar to ni zadost. Komur je dano, da lahko dejanski, ne le z besedo, skaže svojo udanost do našega velikega lirika, ne sme zamuditi te prilike. In tu se obrnem do Vas Kranjev, ki ste ga imeli živega in delujočega dalj časa v svojej sredini, v česar naročaji je izdihnil blago dušo. Vam v varstvo sta izročena njegovo truplo in njegov grob, kakor tudi grob in truplo čutečega našega pesnika — Jenka. Veseli in ponosni smete biti na tem, kajti redki so kraji, kjer bi počivali ostanki enakih mož, kakor sta bila naš Preširen in Jenko. Spolnijete pa dolžnosti, ki so Vam naložene z njihovimi grobovi? Ko sem čestokrat bil v mislih na Preširnovem grobu, videl sem, kako ga skrbna roka diči in krasí, čutil sem kako prijetno duhte cvetice, na njem nasajene, kako prijazno dvigajo svoje glavice, kakor bi hotele reči: „Vidite nasli? Me rastemo na Preširnovem grobu!“ Zdaj sem pa stal, kamor so me večkrat gnale misli in želje. So se li misli moje vresničle? V nebovpijoča ironija! Kder sem v mislih videl prijetno dišeče cvetke, zrl sem zdaj le travo, ki je štrlela pokončno ter divje rastla po skalovji, na katerem sloni spomenik. Ubogi Preširen, sem vskliknil; in nehote mi so solze zarosile oko i ne sramujem se solza, ki so mi kanile na grob moža, ki je toli ljubil domovino svojo. Kakor Preširnov grob, prav tako zapuščen je Jenkov grob. Pač so drugi grobovi na okoli lepo vrejeni in lepe cvetice rasto na njih — na vajnih divja trav.

„Kaj boš zabavljal in kritikoval naše delovanje!“ poreče mi Kranjec, žaljen radi mojih opazk. „Naši mrtveci so zapustili sorodnike, kateri skrbe za njih grobove. Preširen in Jenko nista bila iz našega kraja, za naš kraj sta bila tuje, da-si po jeziku brata.“

Preširen in Jenko bila sta tuje! On, ki je bil izgleden oče, on ki je gorel za narod svoj, on ki je svoje misli in želje zlil v neumrjoče pesni! In Jenko, čuteči

Jenko je bil tuje! O, prav si imel, ko te je navdajala trpka ironija, saj brida ironija je vse. Ako imajo drugi sorodnike, nista nam Preširen in Jenko v najožjem duševnem sorodstvu, ki edino traje večno? Sorodstvo v navadnem pomenu besede traje k večjem do četrtega ali petega pokolenja, a duševno je pravo in traje vedno. Preširen in Jenko sta sorodna vsakemu, s plemenitimi čuvstvi navdanemu srcu. Ona sta nam sorodnika, rojaka, brata. Vsak izgovor v tem pogledu je tedaj prazen.

In ve Kranjice, katerih lepoto je naš prvak v neumrjočih pesnih proslavljal, ali tako malo čutite za-nj, da si nočete naložiti skrbi za njegov grob. Nobene med Vami ni, ki bi bila navdušena za pravaka našega, ki bi hotela z nežno roko saditi cvetice na grobu pesnikovem? Klijeli v Vas tako malo narodnega čuvstva, da nočete prevzeti te netežavne ali prečastne naloge? Ali Vam roje po glavi le misli na svojo toaletu! Žalostno! Žalostno! Po tem soditi, ga niti nobena ne pozna. Znate morda, da je bil Preširen pesnik, ki je zlagal pesni, a ne znate kake pesni. Ako bi poznale njegove pesni, ako bi je razumele, čutile bi tudi nekaj hvaležnosti in navdušenosti do njega ter bi mu jo skazovalo s tem, da skrbite za zapuščena grobova. Imate vsa okna polna cvetic, nesite jih tedaj nekoliko (saj dosti jih ne stojijo) na Preširnov in Jenkov grob. Nežne ženske roke imajo navadno skrb za cvetice. Do Vas Kranje se tedaj obračam in vprašam Vas: Bi-li bilo to res tako težavno? Ne! Posaditi nekoliko cvetic in včasih pogledati, kako rasto ter jim zali-vati, ko bi nebo dobrotno zamudilo, ni baš velika muka. In brezplačno to delo ne bude. Prvič Vas bode tolažila zavest, da sto storile dobro delo, ker skrbeti za grobove je dobro dejanje, in drugič bi tuje, ki bi stal na njunih grobovih z ginenostjo in hvaležnostjo se spomnil blage ročice, ki napravlja umršemu pesniku prijeten dom. Zatorej Vam rečem: Opustite vse puhle romane, ki le kvarijo duh in razburjajo domisljijo in vzemite v roko Preširna in Jenka, berite ja, a berite ja se sreem in navdušite se za nju in skrbite za njuna grobova.

Boris.

i redentistišk. Jedina ta okolnost mora nas že privesti do prepričanja, da je irenta nevarna. Do tega spoznanja so se celo dokopali nemško-liberalni listi; le naši lehkomišljeni oficijozi branijo se resnice, kakor hudič križa. Potem pa: nemajo-li gospoda prav nič smisla za čast in ugled države naše? Menda ne, sicer ne bi se zanašali na pomoč ptujih držav, aki bi trebalo pogaziti sovražnike naše. V tem pogledu prav prav dobro „Politik“: „Ne vemo, se-li bode nemški nacionalizem posebno zahvalil za podeljeno mu spričevalo „nedolžnosti“, ali to vemo, da gorje Avstriji, ako ne bi imela sama dovolj moči v pobijanje notranjih svojih sovražnikov in ako bi se moralna zanašati na pomoč ptujih držav. Dobri vladni časnikar bodi uverjen, da slabo služi tripelaljanci in nje popularnosti pri vseh odkritosrčnih avstrijskih domoljubih, aki članom te zvezde odkazuje naloge, da bi čuvale suvreniteto Avstrije proti nje lastnim nepokornim narodom*. Sicer bi pa temu oficijozu pripočili, da nekoliko premislja ob uzrokih odstopa italijanskega finančnega ministra, o katerih govorimo nižje dol.

„Neue Freie Presse“ žuga, da Nemci zoper izstopijo iz deželnega zabora, aki bi se češčina dovolila kot poslovni jezik pri sodiščih. Da bi pobijal ravnokar omenjeno zahtevo naroda češkega, naslikal je ta list kolikor mogoč črno, odurno sliko o odnosačih po Galiciji, osobito pa o mišljenju Poljakov glede na skupno državo, katera slika je podobna grdej denunciaciji, kakor jajec jajcu. Potem pa pristavlja licemerski: „Dogodki po Galiciji so zrcalo v katerem vidimo Češko, aki bi se jej dovolilo narodno uradništvo, narodni poslovni jezik in narodno upravo. Na meji države nakupičil je car 150.000 mož, kateri so uprizorili — kakor v zasmeh — vaje, koje vaje so nam pokazale bodočo vojno proti Avstriji. Galicija je v nevarnosti, batj se mora, da ne bi kozaki požigali in opustošili nje polja in ve, da se Avstrija pripravlja za obrambo. In v tem trenutku Gališki dečki ne vedo, katerej državi so dolžni zvestobo in katero državo bi morali braniti. Smejo-li Nemci — kateri hočejo državo utrditi in braniti — dopustiti, da bi se tudi Češka duševno odtrgala od monarhije? Vso politično moč je treba vporabiti, da se odvrne ta nesreča, koja bi provzročila za Avstrijo razjedajočo krizo*. Tako nemško-liberalni list. Človek se mora kar za glavo prijeti, čitajoč tako gorestasno perfidijo. Z ozirom na odnose, obstoječe mej Rusi in Poljaki — in te odnose pozna vsak otrok — ni mogoče niti trenutek dvomiti, da bi Poljaki ne vedeli, katero državo jim je braniti, aki bi pričelo do vojne mej Avstrijo in Rusijo. In potem dovolite nam vprašanje, Vi nemško-liberalna gospoda: Kdo pa je dal popolno avtonomijo Gališkej? Neste jo dali vi sami? Seveda: neste jo podelili iz dobrohotnosti ali pravicoljubja, ampak podelili ste jo, ker ste menili, da boste potem tem ložje pestili druge narode. Ne državna korist, ampak vaša strankarska korist bila vam je zvezda-vodnica. Kdo je vstvaril duvalizem, kdo je razpolovičil državo?! Vi in nikdo drugi. Kdo vam je dal pravico, prekliniti druge radi grehov, katero ste sami zakrivili? Denunciacije vaše zavrnejo avstrijski slovanski narodi se zaničevanjem.

Vnanje države.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Dunajski uradni listjavlja, da se deželni zbori snidejo dne 14. oktobra.

V zadnje številke političnem pregledu omenili smo oficijoznega poljskega lista „Czasa“, katerega Dunajski dopisnik tolaži danes na jedno, jutri na drugo stran. To vam je pravi Beschwichtigungshofrat. Te dni bavil se je tudi z italijansko in nemško irento in prišel pri tej svojej studiji do zakjučka, da ni jedna ni druga ni nevarna. Mož modruje tako-le: „Iredenta je za Avstrijo čisto nenevarna, kajti dan na dan postaja jasneje, da avstrijska in italijanska vlada postopati proti njej jednakim korakom. Istotako nenevarna kakor je italijanska irenta, bila bi tudi nemška irenta, kajti nemška vlada bi jo gotovo pobijala, kakor pobija italijanska vlada italijansko irento. Toda o nemškej irenti v Avstriji ni sledu; gibanje mej Nemci je povsem opravičeno in se suče strogo v okviru postave“. — To je pač — nek drug izraz bil bi na svojem mestu — neodpustljiv optimizem sedanje vlade.

„Italijanska irenta ni nevarna, ker jo italijanska vlada pobija!“ Prosimo Vas, na metajte peska v oči! Prvič ne verjame nijeden razsoden politik v odkritosrčnost italijanske vlade, katera se le zato nekako protivi irenti, ker mora, ker jo mej-

narodni oziri do tega silijo. In drugič: ne govorite nam vedno le o italijanski vladi — spomnite se tudi italijanskega naroda! Ta pa je skozi in skozi državnika.

V Rusiji nabrali so letos 5000 več novincev, nego lani. Veliki konečni ruski manevri stali so nekda šest milijonov rubljev.

Vravnavanje „Železnih vrat“ na Dogni se je začelo. Ob tej priliki bila sta v Herkulovih toplicah navzoča Oggerski in Srbski minister-predsednik. Oggerski ministarski predsednik priredil je sijajen obed v čast gostom.

Ob odstopu italijanskega finančnega ministra, Seismit-Doda se obilo govorilo. Kot vzrok demisiji navajajo se dogodki pri nekem banketu, prirejenem v Vidmu na čast rečenemu ministru. Pri tem banketu izrekel je odvetnik Feder neizrečeno oster ireditistiški govor, v katerem se je spominjal dne 22. marca 1848. leta, ko je Videm odpal od Avstrije. Spominjal je ministra, kako je 1848. leta v Benetke prinesel vest o ustanku na Dunaju; prosil ga je, da za trenutek pozabi, da je minister, ter vskliknil: „Spomni se, da prva stran Twoje političke preteklosti slove Trst in Benetke, in dovoli mi, da zaključim z željo, da bi vsočeč se na italijanskem partniku v nasprotni meri (iz Benetek v Trst) prinesel pravo svobodo.“

In Seismit Doda je res pozabil, da je minister — molčal je. Posledica je bila njega padec.

Domače vesti.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda v Trstu. Preostanek nekega koncerta 12 gld. 80 kr.

Za družbo sv. Cirila in Metoda, oziroma za sv. Ivansko podružnico, nabralo se je v tork na višavi poleg sv. Ivana 3 gld.

I občni zbor „Slovenskega pevskega društva“ v Trstu bil je dobro obiskan, kar nam priča o zanimanju za to prepotrebno društvo. Zboru je predsedoval začasnji predsednik, gosp. Mate Mandić. Predstavil je najprvo gospoda vladnega zastopnika, svetnika Vidica, ter potem toplimi besedami pozdravil slovenskega odličnjaka, gospoda Ivana Hribarja. Predsednikom je bil voljen z vsklicem g. profesor dr. Karl Glaser; v odboru pa: profesor Ivan Macher, Ivan Kiferle, Miroslav Loncner, Josip pl. Masnec, Srečko Bartelj, Jakob Pelicon, Vekoslav Grebenec in Josip Abram. — Po dovršenej volitvi zahvalili se izvoljeni gospod predsednik za naklonjeno mu čast, povdarujoč v prelepih besedah potrebo novoosnovanega društva in navdušuječ vse navzoče do vstrajnega delovanja. — G. prof. Mandić javil je potem veselo vest, da je znani skladatelj M. Brajska poklonil temu društvu posebno koračnico, katere prekrasne besede je zložil gospod župnik Ante Kalac. Glasni življoklici doneli so po tej objavi. Ker se nikdo ni več oglašil za besedo, zaključil je g. predsednik zborovanje. — Gospod Ivan Hribar podaril je novemu društvu sveto 5 gld., na kar mu bodi izrečena prisrčna zahvala! Bog daj posnemalcev!

Občni zbor „Delalskega podp. društva“ bode dne 5. oktobra t. l., da se izvoli odbor v smislu potrjenih novih pravil. Kraj in uro zborovanja prijavilo se bode pravocasno.

Shod slovenskih poslancev bode v Ljubljani dne 2. oktobra. Deželni odbornik, cesarski svetnik g. Murnik razpošilja dotična vabilia. Z veseljem pozdravljamo to vest, ter se nadejamo, da bode že toli zaželeni in toljkrat odloženi shod slovenskih poslancev rodil tudi obilaga sadu na polji naše narodne politike. Bela Ljubljana pa bode ponosna, da bode mogla pozdraviti v svojih zidovih toliko odličnih zastopnikov Slovenije.

Je-li tako postopanje pošteno? Življenje časnikarja je razburljivo, kakor morda nobeno drugo ne. Zanašati se mora čestokrat na poročevalce svoje in zaide vsled tega prav lahko brez lastne krvide

v neprilike. Zato pa je povsem krivično, ako javnost kak list prestrogo sodi radi vsake malenkosti — recimo, rade vsake male, neresnične vesti, ki jo morda objavi. Tudi temu se ne smemo čuditi, ako razni listi o kakem važnem dogodku malo pri-

stranski in tendencijo poročajo: strankarsko njih stališče sili jih v to. Ali vsaka stvar mora imeti svoje meje in ako se časnikarju pokaže sveta resnica v polnem svojem veličastvu, vkloniti se jej mora — ako nosi le količaj poštenja v prsih svojih, — četudi na škodo svojemu strankarskemu stališču, četudi morda v korist protivniku svojemu. Tako vsaj si mislimo mi časnikarsko dostojnost in časnikarsko resnicoljubje. Italijanski naši kolegi pa

menda ne poznajo zakonov časnikarske dostojnosti; v njih menda ni navade, klanjati se — resnici. Čitateljem našim je znano, koliko nesramnih lažj so raztrzili nemški listi o Celjske Sokolskej slavnosti. Italijanski listi so seveda hlastno ponatisnili — vse te, sramoteče vesti. In mi jim niti nismo zamerili, da so jih ponatisnili; ugajalo je izvestno njih vokoreninemu nasprotju do nas Slovanov. Ali kar smo jim zamerili in kar jim mora zameriti vsak pošten in pravicoljuben človek, je to, da vestim tem niti potem neso oporekali, ko so na neovrgljiv način doznavali — nemški listi sami so morali svoje trditve preklicati — da so lažnjive in izmišljene. Lazi so torej dali hlastno prostora, o čistej nekaljenej resnici, ki se je kmalu prikazala na beli dan — so pa zvijačno molčali. Tako postopanje so samo obsoja in nikakor ne služi v čast našim italijanskim časnikarjem. Gorje onemu, ki se izogiblje resnici, poginil bodo vsled svoje lastne pokvarjenosti.

Iz spodnje okolice se nam piše: Minole dni sta bila dva Barkovljanska veljaka priča skoro sreča trgojčemu prizoru na Tržaškem magistratu. Nek okoličan iz V. okraja dobil je pozivico na magistrat v italijanskem jeziku, katere seveda ni umel. Pozivnico to poda dotičnemu uradniku povdarjajoč, da ne ume italijanskega jezika. Uradnik se pa zadere prav po zverski nad ubogim seljakom: „Tukaj ne govorimo jezik sušnjev (ščavo), tu govorimo italijanski“. Na to mu odgovori okoličan ponižno: „Gospod, mi dva se ne bodeva umela; vi ne znate slovenski, jaz pa ne italijanski“. Uradnik se zadere še silovitejše nad okoličanom: „Zastonj se napenjate, da bi tu govorili jezik „ščavov“ — tukaj je bilo in bode vedno vso italijansko!“ — Borni seljak je odšel, ne vedé, o čemu mu je uradnik govoril — ne govoril, nego rohnel. Ubogi mož, hoteč vstreči postavi, naredil je dolgo pot; toda zastonj — še zasramovali so ga vzljetnje govej dobrej volji. Pričujočima dvema okoličanskima veljukoma, videčima kako nesramno se ravna pri slavnem magistratu z našo narodnostjo, dvigala so se prsa pravične, svete jeze. Rada bi bila dala duška svojej jezi, ali radi svojega posebnega posla moralata hiteti k drugem uradniku.

Zalega irente preselila se je na Reko. Tako vsaj poroča tamozni dopisnik Praškej „Politiki“. Gospodi irentovcem se Tržaška tla — tako poroča rečeni dopisnik — ne zde več posebno varna in so jih je že mnogo preselilo na Reko. Tam so neki v varnejšim zavetju, nego v Rimu samev; tam smejo brez skrbi prirjeti veleizdajske in revolucionarne tiskovine in jih potem razpošiljati v Trst, Gorico in druge „neodrešene“ kraje. Tako so delali že v letih 1882—1884. Takrat je mislila policija — in morda misli še danes — da rečene tiskovine prirejajo v Italiji ter jih potem vthotaplajo v Avstrijo. Toda, čemu bi iskali po širnej dajavi, kar je mogoč najti v najbližje bližini!

S Ptuja: Velecenjenim odbornikom, poverjenikom in vsem prijateljem „Slovenskega pevskega društva“ na Ptuji, zlasti pa slavnim komponistom

naznanja se tem potom vspored prihodnje redne odborove seje dne 9. nov. t. l. o b. 2. u ri popoldne v „Narodnem domu“ na Ptuji z uljudno prošnjo, naj počaste, posebno vnajni odborniki, sejo radi važnega predmeta, ki bode na dnevnem redu osebno, ali pa naj razodenejo svoja mnenja, želje in nasvete o tej stvari vsaj do 2. novembra t. l. predsedništvu pismeno. Vsak nasvet nam bode ljub, posebno pa nasveti naših prijateljev in veščakov o točki 3. in 4. — Vspored: Zapisnik seje z dne 15. sept. t. l. — 2. Dopisi. — 3. Določi se kraj in 4. določijo se pesni prihodnjemu koncertu. — 5. nasveti in slučajnosti.

Vabilo k rednem občnem zboru „Zvezne slovenskih posojilnic“, kateri se bode vršili v sredo dne 8. oktobra t. l. ob 11. uri predpoludne v dvorani „Celjske čitalnice“. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika o delovanju in stanju „Zaveze“. 2. Poročilo o letnem računu „Zaveze“. 3. Pogovor o društvi časniku „Zadruga“. 4. Predrugačenje pravil „Zaveze“. 5. Pogovor o davkarskih razmerah posojilničnih. 6. Pogovor o obliki letnih računov posameznih posojilnic. 7. Razni predlogi. Opazka: K občnemu zboru pošlje vsaka „Posojilnica“ enega ali več pooblaščencev; vdeciziti občnih zborov se pa smejo tudi drugi zadružniki slovenskih „Posojilnic“, toda le pri posvetovanju pa ne glasovanju.

Izvažanje dôg via Trst-Reka. Izvažanje bilo je v mesecu avgustu relativno omejeno. Izvoz znašal je 397 milijone komadov proti 810 v istej dobi prešlega leta. Najbolj se je zmanjšal izvoz v Italijo in zato je tranzitni promet čez Trst jako neznaten. Za sedaj se ni nadejati zboljšanja.

Zakonska nezvestoba. Najvišji sodni dvor je spoznal, da more biti zakonska nezvestoba — kot časti in dolžnosti nasprotna — vzrok, da izgubi dotičnik ali dotičnica vsako pravico do dednine. Žena izgubi to pravico tudi v slučaju, ako jej je mož že enkrat nezvestobo odpustil, če se za časa njegovega življenja zopet zagreši z nezvestobo. V tem slučaju izgubi žena pravico do vseke dednine, testamentarno jez priznane.

Nepopoljšljiv je nek 42letni Ferdinand Samec, ki je bil že 30krat kaznovan radi raznih prestopkov in hudodelstev. Zadnjo kazeno prebil je v Kopru se le začetkom meseca avgusta. Ali komaj so ga izpustili, že je hotel zopet okrasti dva krošnjacija; takrat se mu ni posrečilo: zasačili so ga, predno je mogel izvršiti grdi svoj namen. Sodisce obsodilo ga je na je jedno leto in pol težke ječe.

Zaprli so sleparja Hermena Kolaržika in Jurja Schmidta, katera sta pri dveh trgovcih izvabila denarne svote in sicer s pretvezo, da sta davkarska uradnika.

Slovenski Svet prinaša v 17. številki naslednjo vsebino: Pantevtonizem in pan-slavizem. — Irredenta in slovenski optimizem. — O našem občem položaju — Andrija Kačič Miošič, „Sloven, pisatelj jugoslavške strane“. — O tehničkih izrazih v zakonodavstvu. (Dalje) II. skupina. Izrazi izposojeni. — Ruske drobitnice. — Pogled po slovenskem svetu: a) Slovenske dežele, b) Ostali slovenski svet. — Književnost. — **Kmetovalca** 17. številka ima naslednjo vsebino: Fran Kotnik; Krompirjev savražnik in sredstvo zoper njega; Razne reči; Vprašanja in odgovori. Gospodarske novice. Uradne vesti c. k. kmetijske družbe Kranjske. —

V menažeriji Kludsky prišli so tu v Trstu trije levji mladiči na svet. Vsi trije mladiči sesajo staro levinjo, kar je posebno zanimivo za vsacega.

Tržno poročilo. Cene se razumo, kakor se predaje na debelo blago za gotov denar).

Cena od for. do for.
Kava Mocca 100 K. 132—134.—
Rlo biser jako fina ——
Java 114—116.—
Santos fina 108—110.—

Guatemala	116—118.—
Portorico	133—135.—
San Jago de Cuba	136—137.—
Ceylon plant. fina	133—136.—
Java Malang, zelena	118—119.—
Campinas	——
Rio oprana	111—112.—
fina	106—108.—
srednja	28.50—29.—
Cassia-ligne	390—400.—
Macisov cvet	390—400.—
Inger Bengal	20—21.—
Fapar Singapore	61—62.—
Penang	51—52.—
Batavia	52—53.—
Piment Jamaika	37—37.50
Petrolej ruski v sodih	100 K. 7.50—
v zabožih	8.75—
Uje bombažno amerik.	32—34.—
Lecco jediln. f. gar.	41—42.—
dalmat. s certifikat	44—45.—
namizno-M.S.A. f. gar.	53—54.—
Aix Vierge	63—65.—
fina	58—60.—
Božiči pulješki	7.75—
dalmat. s cert.	9—
Smokve pulješki v sodih	14—
v vencih	15—
Limoni Mesina	zaboj
Pomeranče Pulješke	11—12.—
Mandlij Bari La	100 K. 97—98.—
dalm. La, s cert.	98—100.—
Pignolli	—
Biž italij. najljnejši	19.25—19.75
srednji	18—18.50
Rangoon extra	16.25—
La carinom	14.75—15.—
II.a	12.25—12.50
Sultanino dobre vrsti	64—72.—
Šuh grozdje (opača)	18—19.—
Cibabe	—
Sianiki Yarmouth	sod
Folien, vse strojne velikosti 100 K.	39—40.—
Sladkor centrifug. v vrečah	—
certifikat	37—
Fazol Coks	11—
Maadoloni	7.75—
svetlorudeči	9—
temnorudeči	—
bohinjski	9.50—
kanarček	—
beli, veliki	9.50—
zeleni, dolgi	—
okrogli	—
mesani, stajerski	—
Maslo	21—85.—
Seno konjsko	2.50—2.80
volovsko	2.50—3.00
Slama	2.50—3.20

Dunajska borsa

19. septembra.

Enotni drž. doig v bankovcih — — gld.	87.75
v srebru — — —	88.50
Zlata renta — — —	106.50
5% avstrijska renta — — —	101.—
Delnice narodne banke — — —	62.—
Kreditne delnice — — —	307—
London 10 lir sterlin — — —	112.—
Francoski napoleondori — — —	8.90
C. kr. eckini — — —	5.36
Nomiske marke — — —	54.95

Riccardo Dinelli

Via S. Lazzaro št. 15, Trst.

Zaloga alabastra vsake kvalitete
in oblike.

Tovarna za gips

različnih vrst na drobno in debelo.
Izdeluje kipe iz gipsa po nizkih
cenah. 34—44

pripravljena od lekarja g.
PICCOLI-ja v Ljubljani, je
uplivno zdravilo, ki krepča
zelodec, mehča, čisti, od-
pravlja zlato žilo in od-
ganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih,
v rastinju spadajočih snovij ter ni nikako drastično učinkujoče, marvečlahko, delovanje organov urejače zdravilo, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi. 1—15

Esence za zelodec pošilja izdelovalatelj
proti poštnemu povzetju v skatilih po 12
steklenič za gld. 1.36; po 24 za gld. 2.60
po 36 za gl. 3.84; po 44 za gl. 4.28; po 55
za gl. 5.28; po 110 za gld. 10.30; po 550
za 50 kr. — V steklenicah po 15 kr. prodaja
se skoro v vseh tukti in inozemskih likarnah.

KMETIJSKO BERILO

za nadaljevanje tečaje ljudskih šol in
gospodarjem v pouk, dobiva se v tiskarni

DOLENC

Ulica Carintia broj 28.
po 40 kr., trdo vezan 60 kr.

Equitable

zavarovalna družba na živenje združenih držav

120 Broadway, New-York.

Ustanovljena l. 1859 v edino svrhu, da sprejema zavarovanja na živenje.
Koncesijonirana za kraljestva in dežele zastopane v drž. zboru avstrijskem
vsled prev. ministarske naredbe od dne 11. oktobra 1882 štev. 6499.

Skupna glavnica koncem l. 1889 . . . gld.	267,875.772
Od katere resvera prebitek 4% . . . "	56,802.685
Stanje zavarovanj leta 1889 . . . "	1.577,541.665
Nova zavarovanja . . . "	438,160.250

Ves prebitek se razdeli mej zavarovanem ne da bi bili isti obvezani na slučajni
povrat.

Equitable ima kot posebno jamstvo za avstrijske zavarovance poslopije
na Dunaju (Stock im Eisenplatz) **vredno gl. 1,300.000.**

Equitable sprejema zavarovanja na sledeće kombinacije:

1. Proste tontine t. j. da zavarovanec, plačajočemu skozi gotovo število let, ki se
določi pri podpisani oglašila, ne izplača dočima letna dividenda, ampak ostane v posestvu
družbe in po proteklem določenem času se razdeli mej živeče zavarovance. Ako umre
zavarovanec kadarkoli poprej, dosegel je v korist svoje rodbini namen, kajti
družba izplača tej vso zavarovalno sveto. Ako zavarovanec pa živi do določenega
časa, vživa sam najobširnejše sad svoje oprednosti. Po tem načrtu zavarovanja sme
se zavarovanec po enem letu gibati povsod kamor mu draga in tudi v slučaju dvojboja.
samoubojstva in sodnijske smrte odsode izplača družba rodbini vso zavarovalno
sveto in sicer to tudi po enem zavarovalnem letu. Izključeno je seveda vojaštvo v
vojskinem času.

2. Polovične tontine te so jednak prostim, samo da je zavarovalnina nekoliko nižja
in zavarovančevu prostu ibanje, dvojboj samoubojstvo itd. stopi še-le s tretjim zavar-
ovalnim letom v veljavu. — Obrok tontin znaša 10, 15 in 20 let.

3. Navadno zavarovanje na slučaj smrti z letno dividendo, katera se prične z drugim
zavarovalnim letom in jo sme zavarovanec sprejemati vsako leto, ali jo lehko pusti za
pomočenje zavarovalnega kapitala, pri tem sičači se sveta pomnoži skoraj za trikrat
Pri tem načrtu so zavarovalnine jednakne istim polovičnim tontin. 2—10

Vsaka poizvedovanja radovoljno pojasnjuje

Generalni zastop za Primorsko, Dalmacijo, Kranjsko itd.

v Trstu pri Antonu Seacoz, trg sv. Ivana štev. 2 II. nadstropje.

Znaten postransk zaslužek,

ki se vedno veča in ki dolgo let traja, morejo
si pridobiti pripravne in zanesljive osebe (odslu-
ženi žandarji imajo prednost), katere so v vedenj
dotki z občinstvom. Vprašanja je pošljiti:
G. S. 1890- Graz, postagernd. 23—25

Lekarna 10—10
FRANZONI
ulica sv. Anton št. 5 (pri cerkvi).
Velika zaloga vsakovrstnih zdravil.

Lastnik pol. družtv "Edinost".

AVGUST BRUNNER

TRST

Via Conti številka 6 a.

Tovarna strojev in
železolivnic

Augusta Brunner-ja

prevzame vsa sem spa-
dajoča dela kakor:
STROJE, PRESE, SE-
SALKE, ŽELEZNA
OMREŽJA, STOLPE,
CEVI, večja in manja
POPRAVLJANJA.

Za notranje dežele
prosto carine.

Telefon štev. 291. 5—12

Ker se podre hiša, v katerej so naši
magazini, kjer se nahaja nad 2—2

100.000

komadov porcelanastega blaga in ker bi imeli
velikanski stroški, ako bi hoteli prenesti
to blago, prisiljeni smo, naslednje blago, za
vsako ceno prodati. In da se to prej zgodi pro-
dajamo service iz najfinješega Karlovarskega
porcelana, ki so poprej stali 15 gld. za ne
zaslišano podničeno 23 gld. 95 kr. in
pridemo še vsakemu naročenemu servisu v
zastonji izborni kuhinjsko stensko uro
znamenih v utem. Servisi obstanejo iz:
24 komadov finih krožnikov iz porcelana,
4 različnih skledic iz porcelana,
1 posebno elegantne skledice za
juho s pokrivalom,
1 krasne porcelanaste skledice za
omako,
1 lepe porname skledice za ženf,
solnika.

Opozajmo čestite čitatelje v njih lastnem
interesu, da čimprej in tem mnogobrojnejše
dopojiščijo svoja naročila: niso bilo že davno
tako ugodne prilike — in težko da bi se kmalu
povrnila —, da bi si mogli po tako nizkih cenah
nakupiti za vsako hišo, za vsako družino, za
vsako gostilno neizogibno potrebni stvari.

Ovajanje in raziskovanje preskrbuje osebe naše
brezplačno, le za kistro in semo zaradi 10 kr. Po-
slje se te po poštnem povzetju ali ako se denar preprod
pošlje; naznani je tudi imen zadnje železniške postaje.
Pisma se pošljajo na

Apfel's Komptoir für Porzellan-Aus-
verkauf. Wien, I. Bez., Fleischmarkt N. 11.

10—12

A. BONNE

krojač, 1—12

CORSO štev. 4. II. nadstropje

izvršuje točno in po najnovijem kraju obleke za
gospode. Ima v svoji zalogi novega in izvrstnega
sukna in druge stote, po jako ugodnih cenah.

JAKOB KLEMENC

trgovec 3—10

Via S. Antonio.

Ima v zalogi velik izbor raznovrstnega
lopega volnenega blaga za možko in žensko
obleko te se vedno nahaja v velikem množini
izborne kotoni, baršuna, platna in flanele v
raznih bareh. Době se běha zagrindala vsake
vrste v velikosti. Postrojí mora z najlepšími
namiznimi prti, volnenimi robeji, pledi in
drugimi ženskimi ogrinjalji. Na izbor ima
možnih zavratne, in vsake vrsti svilenih
dežnikov. V obilné meri se dobi za gospo
vsaktere preproga in lišpa za plese in žen-
nitve in to vedno nove, moderno in nezale-
žano blago. Vsaka naročba na deželo [po
obrezeh ali muštriji] se izvrši hitro in točno
ter lahko nekatere vrsti blaga brez dana na
deželo pošlje. Svilmato blago je vedno naj-
novijega izdeka; svilmate trakove vsake
velikosti za plese, ali za nagrobne vence,
kakor tudi zlate in srebrne franže se dobe
na izbor. Ime za slovenski društva trobojne
svilmate trakove, v raznej širokosti. Za obilno
naročbo se pripravi vsem p. n. domačinom,
da ga pogostoma z naročili počastijo.

Osmošolec

isče mestno za instruktorja za slovenčino
in nemščino. Ponudbe naj se zvole dopo-
slati g. A. Bonne, krojaču, CORSO štev. 4.

Vozni listi in tovorni listi v
Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod
RED STEARN LINIE* iz Antverpena
direktno v

New Jork & Philadelphijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske
vlade. Na vprašanja odgovarja točno: kon-
cesijonovani zastop 31—42

Ludwig Wielich

na Dunaju, IV Weyringergasse 17,
ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. k. Staatsbahnen
in Innsbruck.

CARLO PIRELLI

mejnardni agent in spediter

Trst, Via Arsenale št. 2.

Oddaje listke za železnice in parobrede mornarjem in
delalcem po nizkih cenah in na vse kraje.

4—17

Vinske stiskalnice, stiskalnice za sadni sok in sadni mošt

najnovješko izborne konstrukcije s trajno delujočim dvostrokim
priskokom in z regulatorjem stiskalne sile.

Garantirana delujoča sila! do 20% večja, nego pri drugih stiskalnicah!

Odlikovane s prvo nagrado na državnej sadnej razstavi,
ki je bila mesec oktobra leta 1888 na Dunaju, o katerej prilk-
so te stiskalnice strokovnjaki izkusili.

SDONE IN GROZDNE MLINE

izdelujejo in z Dunaja oddajajo

PH. MAYFAHRT & COMP.

Tovarne za poljedelske in vinorejske stroje, livanje za železo
in kladivo na par,

Dunaj II, Frankobrod na M. in Berlin N.

Illustrirani ceniki, prospekti in polovsna spricvalja itd. gratis in
franko, ako se jih želi. Vzprejmo se tudi zmoži in solidni za-
stopniki za primočno provizijo.

10—10

PH. MAYFAHRT & COMP.

Tovarne za poljedelske in vinorejske stroje, livanje za železo
in kladivo na par,

Dunaj II, Frankobrod na M. in Berlin N.

Illustrirani ceniki, prospekti in polovsna spricvalja itd. gratis in
franko, ako se jih želi. Vzprejmo se tudi zmoži in solidni za-
stopniki za primočno provizijo.

10—10

Nasproti javnemu vrtu,

(Giardino Pubblico)

Fondo Ralli

velika menažerija Kludskyga
iz Hamburga,

v katerej se vidijo najlepši živalski eksemplari — res vredni, da se jih ogleda —
iz vseh petih delov sveta. Došel je tudi transport novih živali.

Vsaki dan 2 veliki predstavi.

Nastopa več krotilev in krotilk živali z levi, tigri in sloni. Prva predstava ob 6.

uri, druga ob 8. uri zvečer.

Prvi prostor 40 kr. — drugi prostor 20 kr.

Za obilno obiskovanje se priporoča

LASTNIK.

Dunajske razstavne srečke à 1 gld. Le malo jih je se!

Zadnji
mesec

Glavni 50.000 gld.
dobitek a. vr.

11 sreček 10 gld.
6 sreček 5 gl. 50 kr.

Srečke à 1 gld. dobivajo se v Trstu pri: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Enrico Schiff-
mann, Ign. Neumann, Marco in Nigris.